

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jeterkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 28. septembra.

Ariost pripoveduje nam neke v svojem „blaznem Rolandu“ o paladinu Astolfu, da ga je nekaj svetega evangelista Johanes na tistem vozu, — ki je že proroka Elijo preselil v nebesa, — prepeljal na mesec. Ondu zasledila sta kraj, kjer so bile spravljene v zabojih in posodah molitve, dobre misli, čednosti in druge take krasne lastnosti, katere je bilo do tistega dne pridelalo človeštvo. Kar je kak človek dobrega storil, bilo je v posebni posodici zapečaćeno in spravljeno na tistem mestu! Bila je to velikanska zaloga, ker je posamezno blago se galo do tistih časov nazaj, ko je bila zemlja komaj ustvarjena. Astolf zasledil je v tem orjaškem arzenalu posebne posodice, na katerih je bilo zapisano, da je v njih spravljena pamet tega in tega človeka. Sveti Janez mu je stvar takoj raztolmačil in povedal mu je, da je za vsacega človeka pripravljena taka posodica: če na zemlji kaj nespa-metnega stori, zgubi vsled tega del svoje pameti, kojega takoj potegnejo na mesec ter ga ondu spravi-jo in zapečätijo v steklenico. Ko je Astolf zalogo bolj na tanko pregledaval, opazil je tudi steklenico, na kateri se je bralo, da je v njej spravljena nje-gova lastna pamet. V hipu jo je — ne bodi len — odpečätil ter jo izpil in si tako zopet pridobil svojo prvotno pamet! Ko je paladin še dalje pre-iskaval omenjeni kraj na meseci, dobil je v tisti zalogi z jedno besedo vse, kar se mej človeštvom nahaja. Samo za nespa-metnosti človeštva ni bilo ondu mesta, ker so te, kakor pravi pesnik, tako teške, da jih božja roka z zemlje na mesec dvigniti ne more! Na vse to spominjamo se nehoté, kadar nam stopi pred oči koroški slovenski poslanec go-spod dr. Abuja. Politični pritlikovec je to sicer, ali vendar je živ dokaz, da je človeška neslanost in budalost tako teška, da jo božje roke z zemlje na mesec preložiti ne morejo. Kadar se ubogi koroški Slovenci iz svojega prahu ječaje vzdigniti posku-šajo, kadar tožijo svetu o tlačnji, kakor ga na božji zemlji ni jednacega, takrat je gotovo dr. Abuja takoj pri roki, da plane na svoj trpinčeni rod ter ga useka z robato svojo pestjo v lice, češ, kaj zdihuješ, saj se ti vendar tako dobro godi, da se ti bolje goditi ne more! Ta človek, kojega je takorekoč

dobrotna slovenska roka iz blata izvlekla ter mu napolnila skledo, da ni od lakote poginil, ta človek nema toliko spodobnosti v sebi, da bi vsaj molčal takrat, kadar drugi in boljši sinovi njegovega rodu bijejo obupne boje z nasprotniki, ki so v grozni večini in ki bi tako ali tako pri svojih neusmiljenih sklepih ostajali, če bi se liberalni „Slovenec“ Abuja oglašal ali ne. Pa toliko spodobnosti ta narodni od-padnik nema! Vselej, kadar je slovenskih tožb zadnji glas komaj zatoni, ustane v Celovski deželni zbor-nici naš Abuja in z najivnostjo, ki se preceniti ne dá, prične potem kričati, da mu ni znano, da bi se zatirali korotanski Slovenci in da mu je znano, da se ti Slovenci kakor v nebesih počutijo in da si družega ne želé, nego takih zastopnikov, kot je dr. Abuja. Počenjanje tega „slovenskega“ poslanca je gotovo neslano in abotno. Pri tem pa je tudi hudobno, ker gospod dr. Abuja slovenske razmere dobro pozna še iz tistih časov, ko je zibal iz slo-venske roke. Če torej trdi, da so koroški Slovenci do grla v sreči, potem govori zavestno neresnico, potem zavestno izdaja svoj lastni rod, ki ga je na svojih prsih ogreval, kojega pa sedaj pika, kakor pika gad prsi, na katerih se je ogrel. Ne pečali bi se s tem človekom, ker njega politični pomen je ničla in ker smo prepričani, da s svojim lastnim duhom Slovincem ne more prevelike škode napra-viti. Ali pri koroških Slovincih je stvar drugačna! V državnem zboru niti jednega zastopnika nemajo in v deželnem zboru se v taki manjšini, da bi morali čudeže delati, če bi hoteli iz trde skale svojih na-sprotnikov izvabiti oživljajočo kapljo. Mi vsi vemo, kako se tem revežem godi: v maternem jeziku skoro misliti ne smejo in najdražji zaklad vsacega naroda — ljudska žola — se jim odteguje in pouk se jim daje, prav kakor da so rojeni trdi Nemci! Prepričani so po germanski agitaciji, da se niti ganiti ne morejo in da le redkokrat začuje svet boleštni smrtni vzdih tega tlačenege rodu. V resnici tragična je osoda korotanskih Slovencev in smiliti se morajo vsakemu, ki ima le kolikaj olike v sebi! Dr. Abuja ne spada mej te olikance, on igra klovna, ko drugi solze točijo!

Na odločilnih mestih pa tega pustolovca go-tovo ne prezró, in misli se, da se korotanskim Slo-vincem v istini ničesar hudega ne godi, ko je vendar ž njihovo osodo zadovoljen še celo dr. Abuja, ki je sam Slovenec, še več, ki je sam liberalni Slovenec! Samo v tem je škodljivo politično sušmarenje Abu-jevo in zategadel je skrajni čas, da potegnejo ko-roški Slovenci ovčjo kožo s telesa temu odpadniku in da očitno protestujejo, da bi se delal za sloven-skega poslanca, ko je vendar vsaka kaplja krvi v njem nemška in ko niti najmanjšega narodnega pre-pričanja v sebi ne čuti! Želeti bi bilo, da bi doktor Abuja, kakor paladin Astolf, padel na mesec ter staknil ondu stekleničico svoje pameti. Naj bi jo popil, da bi vsaj dosegel toliko bistrosti in poštenja, da bi se v prihodnje sramoval pred svojim binav-stvom in da bi se ne hlinil za liberalnega Slovence, kar nikdar bil ni! Pač pa je nehvaležen odpadnik, ki tolče sedaj po tisti roki, koja ga je pitala v mladih dneh.

Slovenci na Koroškem pa naj si v spomin zapišejo, da je za okraj boljše, če ima nemškega poslanca, nego pa tako kukavico, kot je dr. Abuja, s katero smo se danes v prvič in zadnjič pečali. Pečati pa smo se morali tudi ž njim, in to zatega-del, da smo ga izbrali iz slovenskega tempelna, kamor se je urinil, kakor se je bil Juda Iškarijot urinil mej apostelne. — r. —

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(VI. seja dne 27. septembra 1888.)

Baronu Alfonzu Zoisu dovoli se 14dnevni dopust. Glavni odbor kmetijske družbe prosi pod-pore za prospeh kmetijstva. Prošnja se izroči finanč-nemu odseku.

Prebere se po poslanci Pfeiferji izročena prošnja posestnikov iz Vinice, ki se pritožujejo, da finančna straža v Črnomlju neče vsprejemati nazna-nil za žganje sliv i. t. d. in napravi tako po-sestnikom mnogo potov. Rečeni posestniki prosijo, naj bi deželni zbor deloval na to, da se oglasila o tej zadevi lahko prijavljajo pri županstvu v Vinici, katere bi potem iste uradnim potom nazna-njalo c. kr. finančni straži v Črnomlju. Prošnja se izroči upravnemu odseku v poročanje. — Poročilo deželnega odbora o statutu in programu za deželno vinarsko, sadjarsko in poljedelsko šolo na Grmu in poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga načrt zakona, prenamejajočega § 2. zakona z dne 18. decembra 1874. l. dež. zak. št. 1. l. 1875 o uredbi doneskov od zapuščin k normalno-šolskemu zakladu, izročita se upravnemu odseku v poročanje. — Poročilo deželnega odbora o tem, da se v de-želni prisilni delavnici v Ljubljani ustanovi služba duhovnika in poročilo deželnega odbora o izvršitvi sklepov zadevajočih konvertovanje kranjskega zem-ljišno-odveznega dolga v novo deželno posojilo, izroče se finančnemu odseku.

Poslanec Murnik poroča v imenu upravnega odseka o statutu za cesarja Frana Josipa I. deželne hiralske ustanove. Statut, kateri se je po želji po-slanca barona Schwegelnja nekoliko preuredil, slóve:

§ 1. Te ustanove se imenujejo: „Cesarja Frana Josipa I. deželne hiralske ustanove“ in dobe veljavo z 2. dnem decembra 1888. l., katerega dne praznuje Njega c. in kr. Apostolsko Veličanstvo cesar Fran Josip I. 40letnico svojega vladanja. § 2. Do teh ustanov imajo pravico tiste občine dežele Kranjske, katere imajo za oskrbovanje ubožcev razmerno najtežja bremena. § 3. Občine, katere prosijo za te ustanove, morajo izkazati število ubožcev, katere jim je preskrbovati, v to potrebne troške in v ta namen uporabne dohodke. § 4. Ustanove se pode-ljujejo občinam praviloma za jedno ali več let, ako v zmislu §§ 2. in 3. dokažejo daljno pravico do usta-nove. § 5. Ustanove izplačujejo se v dveh enakih poluletnih posledobnih obrokih dne 2. junija in 2. decembra dotičnemu županstvu, katero jih oddaje onim osobam ali zavodom, ki so prevzeli svoti usta-nove primerno oskrbovanje ubožca. § 6. Pravice podeljevati ustanove pristoji deželnemu odboru kranjskemu.

Vsprejmo se sledeči nasveti upravnega odseka:

1. Statut o cesarja Frana Josipa I. deželnih ustanovah za hiralske na Kranjskem se potrjuje. 2. Deželni odboru se naroča, da občinam na-znani statut in ustanovitev ustanov. 3. Deželnemu odboru je skrbeti, da se podelitev ustanov primerno razglaša.

Poslanec dr. vitez Bleiweis-Trsteniški poroča o proračunih bolniškega, blazniškega, poro-dniškega in najdeniškega zaklada. Bolniški zaklad ima potrebščine 60.361 gld. 49 kr., zaklade pa 12.189 gld. 74 kr., torej primanjkljaja 48.171 gld. 75 kr., ki je pokriti iz deželnega zaklada. Blazniški zaklad ima skupne potrebščine 80.845 gld. 31 kr. (mej istim za nove stavbe na Studenci 28.000 gld.)

zaklade pa 10.003 gld. 50 kr., torej primanjkljaja 70.841 gld. 80 kr., ki je pokriti iz deželne zaklade. Porodniški zaklad ima skupne potrebsčine 5.038 gld. 5 kr., zaklade pa 990 gld. 60 kr., tedaj primanjkljaja 4.047 gld. 45 kr., ki je pokriti iz deželne zaklade. Najdeniški zaklad ima potrebsčine 4208 gld. 74 kr., zaklade pa 298 gld. 20 kr., tedaj primanjkljaja 3.910 gld. 54 kr., ki se ima pokriti iz deželne zaklade. Vsi proračuni se odobri in vsprejmo resolucije, naj deželni odbor deluje na to, da se za umobolne hirajoče v hiralnici pri sv. Jožefu, ker se bode istih število, katerih je zdaj 36, potem ko se blazniški oddelek v Ljubljani opusti, izdatno pomnožilo, od 45 kr. za osobo na dan zniža na 40 kr., isto tako naj bi oskrbovalina, katere plačujejo občine za njih bivaajoče v tej hiralnici znižala od 50 kr. na 40 kr., deželnemu odboru dovoli se potreben kredit iz lansko leto dovoljenih 66.000 gld. za popravilo kopališča, železnih mrež in barvanje fasade jednega poslopja na Studenci. Prošnja ranocelnika Janeza Bobka v Ribnici za povečanje nagrade izroči se deželnemu odboru v rešitev.

Poslanec Klun poroča v imenu finančnega odseka o prošnji za zgradbo sirotišnice v Kočevji in predlaga gledé na slabe deželne finance podpore 300 gld.

Poslanec Dežman predlaga 1000 gld.

Poslanec Višnikar poudarja korist in potrebo sirotišnice v Kočevji, bedo Kočevskega okraja. Želeti bi bilo, ako bi vsaj v oddaljenih večjih okrajih ustanovili si take zavode in da bi se ne vabili siromaki v Ljubljano, kjer jih tako ne primanjkuje. Pokažimo Kočevcem, da so tudi nam na srce njihove težnje, njihova beda, odpravimo predsodke in mrznje, katere morebiti gojé proti nam. Govornik opozarja na to, da se sirotišnica v Kočevji namerava ustanoviti letos povodom 40letnice presvetlega vladarja. Dovolimo Kočevcem za sirotišnico del one nepovoljno prihranjene svote, katero smo bili namenili za nameravano slavnost v Ljubljani, katera pa izostane, in delali bomo gotovo v intenciji Nj. Velečastva. Govornik podpira predlog Dežmanov in stavi za slučaj, ko bi ta predlog ne dobil večine, eventuelni predlog, da se za rečeno sirotišnico dovoli podpore 500 gld.

Poslanec Pakiž toplo podpira predlog poslanca Dežmana, oziroma Višnikarja, ter živo obžaluje sklep društva za zgradbo sirotišnice v Kočevji, da se bodo v ta zavod vsprejemali samo Nemci, ko vender v Kočevskem okraju bivajo tudi Slovenci.

Tudi poslanec Hren podpira rečena predloga.

Za predlog g. Dežmana glasuje desnica in več poslancev leve, eventuelni predlog g. Višnikarja vsprejme se z veliko večino. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. septembra.

Vlada bode od **državnega zbora** zahtevala 8 milijonov za puške repetirke za deželno brambo. Za drugo leto se bode v ta namen postavilo v budget 4 milijone, ostale štiri milijone pa za l. 1890. Minister deželne brambe je zahteval celo 10 milijonov, pa se mu je močno ustavljal finančni minister. Poslednji pa ima jako težaven položaj. Davek od sladkorja in spirita ne bode toliko donasal nego se je mislilo. Mislijo so, da bodo dobili vsaj 13 milijonov dopolnilnega davka od spirita, a pokazalo se je, da ga bodo dobili jedva štiri milijone. Dopolnilnega davka od sladkorja pa ne bode skoro nič. Tudi podražjenje smodk nima za državno blagajnico zaželjenih uspehov.

Veliki napredki mladočeškega gibanja neso po godu **českim** veleposestnikom. Dunajski listi so dobili poročila iz Prage, da se zaradi tega hočejo poslanci veleposestva ločiti od češke stranke. To bi pa imelo važne posledice, če se obistine. Če češki veleposestniki ne bi podpirali več naših teženj v državnem zboru, bi Čehi in Slovenci le težko kaj dosegli. Pa tudi v Pragi bi se razmere na slabše obrnile, kajti nemški poslanci bi se vrnili najbrž zopet v deželni zbor in bi v mnogih slučajih se zvezali z veleposestvom. Staročehi bodo vse storili, da veleposestnike pregovore, da še ostanejo pri češki stranki. Sicer je pa tudi mogoče, da se ta vest nalašč širi, da bi s tem nekoliko ovirali mladočeško gibanje.

Nemci začenjajo spoznavati, da je češčina potrebna **V moravskem** deželnem zboru je poslanec Sturm, ki gotovo ni prijatelj Slovanov, izrekel pri neki priliki obžalovanje, da tako malo Nemcev razume češčino. To koristi le Čehom, katerih nabraženci skoro vsi umejo nemški. Po njegovih mislih bi Nemci ne imeli nič proti temu, da bi se na obrtnih šolah poučevala tudi češčina. — Mi sicer vemo, da neso vsi Nemci s Sturmom enakih mislij,

a vender je tudi to korak k sporazumljenju oseh narodnostij.

Vnanje države.

Srbski kralj poklical je k sebi liberalnega ministra Radivoja Milojkovića, Kosta Kristića, sina ministerskega predsednika, in odvetnika Miho Gjorgjevića, da se z njimi posvetuje o položaji. Vse kaže, da sedanje ministerstvo več dolgo ne ostane. Kralj samo ne ve, katero stranko bi poklical na krmilo. Najljubša bi mu bila čisto naprednjaška vlada, a se boji ustanka, če zopet pokliče Garašanina.

„Pester Lloyd“ poroča se z Dunaja, da v dobro poučenih Dunajskih krogih ne verjameje **Pariskim** izvestjem, da bodo se v kratkem v **Bolgariji** izvršile velike preembe, da bodo princ Ferdinand ostavil deželo in ga bodo nadomestili s princem Valdemarjem. Tudi ni res, da bi Nemčija mislila posredovati mej Rusijo in Avstrijo.

Kakor poroča „Tribuna“, začela se bodo v kratkem pogajanja o trgovski pogodbi mej **Italijo** in **Francijo**. Carinske borbe sta se neki obe državi že naveličali, ker močno ovira trgovino.

Nemški cesar podpisal je že ukaz, da se zgradi več novih velikih ladij. Nemška mornarica se ne more meriti niti s francosko niti z rusko. Ta nedostatek hočejo sedaj popraviti. Hiteli bodo z grajenjem novih ladij. Za vojsko se je pač dosta storilo, nikakor pa ne za mornarico.

V vzhodnej **Afriki** so se domačini začeli ustavljati priseljevanju in širjenju Evropecev. V zanzibarskem sultanatu bili so že hudi boji mej domačini in Evropeci. Proti Evropecem so se združili Arabci in zamorci. Več Evropecev zlasti Nemcev je pobitih.

Dopisi.

Od Velike Nedelje 24. septembra. (O dopisih v Marburgerico in nekoliko besed gospodu Goričanu.) V jedni zadnjih številka sta dva kratka dopisa od „Velike Nedelje“ v „Marburgerici“, čemur se zelo čudimo, ker „Velika Nedelja“ nima dopisnika za Marburgerico, in je menda znani Ormoški poročevalec, bivši trgovski pomočnik, nalašč pisal „Grossonntag“, da ne piše vedno „Friedau“.

Napravila se je tukaj v proslavo našega dobrotljivega cesarja šolska veselica v domačem, na rodnem pomenu, in Ormoški dopisun je imel najmanj povoda to „Marburgerici“ od „Velike Nedelje“ javiti. V drugem kratkem dopisu grdi narodno stranko s tem, da se je vsled v resnici pobalinskega čina, katerega popolnoma obsojamo, „Goritschan-ova“ tabla spremenila v „Gorican“, ker so se t. s. in h s črnilom zbrisali, tako da je ostalo ime „Gorican“. — Tak čin je obsodbe in kazni vreden, ali v drugem oziru označuje mišljenje naroda. — Gospod Goričan je ravnal nepremišljeno, ko je dal na svojo tablo zapisati: „Goritschan“, ter bi moral pomisliti, da s tem žali odlično narodni čut Velike Nedelje in njene okolice.

Ali je „Goričan“ slovensko ali nemško ime, o tem nam pač ni treba razpravljati. Morda se gospod Goričan na to sklicuje, da sta njegov oče in on nekda v šoli „Goritschan“ pisala, ali vender se naj spomni na tiste čase, ko je bil kot „Goričan“ ud „Matice Slovenske“, in je kot „Goričan“ in ne „Goritschan“ podpisaval menice v Mariboru.

Njegov blagi, sicer že rajni sin Raimund se tudi ni sramoval, da je na tehniki v Gradci se Slovence čutil in tudi „Goričan“ pisal. — Tudi še zdaj ima oče diplomu svojega sina v okviru, katero je dalo stenografsko društvo v Gradci Raimundu Goričanu.

Pomislite gospod Goričan, da je Velika Nedelja od nekdanj narodno vzbujena in da torej tukaj ni prostora za nemškutarijo, — Vi imate kot usnjar in trgovec z različnim blagom razširjen obrt po več farah in nečete vedeti, da so stranke, ki k Vam zahajajo — Slovenci, in da se z denarjem, katerega ti Slovenci k Vam prinašajo, ravno tak daleč in morda dalje pride, kak Vi s precej „dobrim“ nemškim jezikom. — Še jedenkrat bodi povedano: Velika Nedelja ni prostor za nemškutarijo!

Iz Ljutomer 25. septembra. [Izv. dop.] Dobro je že znano, kako se poteguje Ljutomerski okraj za to, da bi dobil po železnici kako zvezo z drugimi okraji; znano je, da ima tukajšnji okrajni odbor v svojih rokah od ministerstva koncesijo za železnico iz Radgone do Ljutomer, da je ta železnica že trasišana, da je okrajni zastop Ljutomerskega okraja za zgradbo te železnice votiral znesek 50.000 gld., trg Ljutomerški pa znesek 20.000 gld. Včeraj popoldne nam je pa telegraf prinesel iz Gradca veselo vest, da je deželni zbor štajerski za isto železnico votiral 200.000 gld. Da je bil vsled tega

ves Ljutomer na nogah samega veselja, si lahko mislite. To svoje veselje je pa Ljutomer tudi dejanski pokazal; zvečer ob 7. uri je bil razsvetljen ves Ljutomer, temnega okna skoro ni bilo videti možnarji so naznanjali veselo vest celemu okraju in po vsem Ljutomeru je korakala godba igrajoča vesele komade v proslavo gori navedenega sklepa. Da je pa prišlo do tega sklepa, se mora v prvi vrsti izreči hvala gosp. Kukovcu, ki je bil poročevalec o tej zadevi. Ne bilo bi nam treba z nova navajati zaslug, ki si jih je v tem oziru stekel gosp. Kukovec, deželni poslanec tukajšnjega okraja in okrajni načelnik. Razni akti okrajnega zastopa, razna opravljena dela, ki so korist celemu okraju, nam to svedočijo. Navesti pa moramo brez taktneosti, ki se je gospodu Kukovcu menda za to, da se je tako uspešno trudil in se še trudi za okraj, takorekoč kot hvala naklonila včeraj. Godba korakajoč in igrajoč po Ljutomeru se je ustavila pred jednim in drugim poslopjem, da bi napravila dotičnemu lastniku posestniku s tem veselje, popolnoma pa pozabila na gosp. Kukovca, na onega, kateremu bi morala napraviti v prvi vrsti tako ovacijo. — Je li to prišlo po naključju ali po hudobiji? To nam naj blagovoli razjasniti oni gospod, ki je bil vodja temu manevru!

Iz Litije 24. septembra. [Izv. dop.] Tudi v Litiji praznovali smo štiridesetletnico minolo nedeljo že v tretjič, kajti prva taka slavnost priredila se je za šolsko mladino v dan 30. julija, druga za Litijsko pevsko društvo v dan 19. avgusta in minolo nedeljo za Litijsko občino in gg. c. kr. uradnike. V soboto ob 1/2 8. uri zvečer so zagrmeli topiči v znamenje, da se ima pričeti razsvetljava trga. In res, v malo trenutkih bile so vse hiše lepo razsvetljene ter mnoge imele prekrasne transparente. Posebno odlikovale so se hiše boljših tržanov, a na nasprotni strani glavarstveno poslopje. Ni pa bilo opaziti okna, na katerem bi ne bilo gorelo po več lučic. Na bližnjih holmcih so se dvigala visoka plamena velikanskih kresov, nam veleč, da naj tudi naša srca plamte v ljubezni do presvetlega cesarja. Poleg obilnih lučic in primernih napisov, imela je vsaka hiša po več različnih zastav razobešenih, da celo tujci neso mogli dovolj prehvaliti krasote, v katero se je oblekel Litijski trg.

Točno ob 8. uri zbrala se je velika množica odličnih tržanov in c. kr. uradnikov pred hišo gosp. župana, da se je podala z godbo na čelu korakajoč skozi trg pred poslopje g. c. kr. okr. glavarja, cesarskega namestnika. Ondu zapelo je Litijsko pevsko društvo cesarsko pesen in ces. kantato, a godba je svirala primerne melodije, za kar se je g. c. kr. okrajni glavar primerno zahvalil. Potem je šel veliki spreved zopet pred hišo g. župana, da ga je počastil s petjem in godbo. Drugo jutro ob 5. uri bila je budnica, a ob 9. uri slovesna sv. maša, mej katero so pokali topiči ter naznanjali glavne dele sv. opravila. Po sv. maši šla se je deputacija poklonit g. c. kr. okr. glavarju, ga proseč, da bi blagovoli sporočiti izraze najboljših udanosti ter najsrčnejših čutil Litijske občine na najvišje mesto, kar storiti je g. ces. namestnik tudi drage volje obljubil.

Popoldne po litanijah zbrala se je zopet velikanska množica odličnega kot priprostega občinstva na Litijskem trgu, kjer se je imela igrati tombola, koje čisti dohodek je bil namenjen za napravo gasilnega orodja za bodočo požarno brambo, katera se ima osnovati v Litiji v trajen spomin 40letnega vladanja našega presvetlega vladarja.

Da bode uspeh tombole izvrsten, vedel je vsakdo, kdor le količkaj pozna radodarnost Litijskih gg. uradnikov, kateri pri vsaki priliki z veseljem na pomoč prihite, kadar gre za kako napravo v Litiji ali v sosednem Šmartinu. In res, nismo se varali, kajti dohodkov smo imeli 344 gld., gotovo lepa vsota za Litijski trg. Tudi za lepe dobitke zaslužijo posamezne družine in gg. uradniki najboljše zahvalo. Konec slavnosti vršil se je zvečer pri g. Oblaku. Ko so se napolnili vsi prostori in ko je še došel g. c. kr. okrajni glavar, zapelo je Litijsko pevsko društvo cesarsko himno, na kar jo tudi godba zasvira. Temu sledil je slavnosten govor g. L. Svetca. On nam je izborno slikal prelepe lastnosti, katere dičijo premil. vladarja ter poudarjal velikanski napredek, kateri se je izvršil za 40letnega vladanja presvetlega cesarja v Avstriji. Tudi je poudarjal, da, če je kateri narod v mogočni Avstriji, kateri je dolžan premilemu vladarju najboljše zahvale, je gotovo v prvi vrsti slovenski, ker ravno

Slovenci so pod milo vladu sedanjega presvetlega cesarja Frana Josipa I. dospeli do onih pravic in svoboščin, kakršnih neso uživali nikoli poprej. Ko je končal svoj lep govori s srčno željo, da bi Bog ohranil presvetlega cesarja in ves Njegov vzvišeni rod še mnogo let, zaorili so po širni dvorani naudušeni živoklici, in pevci so zapeli Vilharjevo slavnostno kantato. Gosp. c. kr. okr. glavar se je zahvalil v primernem slovenskem govoru g. predgovorniku in tudi g. okr. sodniku, ki je tudi naudušeno napival prevzvišeni cesarski rodovini.

Litija pa je pokazala, da lahko tekmuje v marsičem celo z mnogo večjimi kraji, da ne rečem z mesti.

Domače stvari.

— (Dnevni red VII. seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dne 29. sept. 1888. ob 10. uri dopoldne. 1. Branje zapisnika VI. deželno-zborske seje 27. septembra 1888. 2. Naznanilo deželno zborskega predsedstva. 3. Poročilo deželnega odbora, gledé dovoljenja priklad za okrajne ceste. 4. Ustno poročilo odseka za letno poročilo o letnem poročilu deželnega odbora, in sicer: a) o § 8. „Šolstvo“; b) o § 10. „Osobne zadeve“; c) o § 11. „Splošne zadeve“; d) o § 1. „Sklenjeni zakoni“; e) o § 2. „Davki“; f) o § 4. „Deželne podpore“; g) o § 7. „Deželni zavodi in zakladi. A. Prisilna delavnica. B. Deželni dobrodelni zavodi.“ 5. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za l. 1887. 6. Ustno poročilo finančnega odseka o proračunu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za leto 1889. 7. Ustno poročilo finančnega odseka gledé doneska k troškom uravnave reke Krke. 8. Ustno poročilo upravnega odseka gledé osuševalnih del v Račenski dolini. 9. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji občine Loški Potok za izločitev iz Ribniškega sodnega okraja in združenje z Ložkim sodnim okrajem. 10. Poročilo upravnega odseka o načrtu zakona, s katerim se prenameja zakonito določilo o tistih, ki so oproščeni, da ne plačujejo pristojbin za lovsko karto. 11. Poročilo upravnega odseka o načrtu zakona o prepovedanem lovskem času. 12. Poročilo finančnega odseka o proračunu normalno-šolskega zaklada za l. 1889. 13. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji začasnega učitelja Ivana Zarnika v Nevljah, da bi se uvrstil v tisti plačilni razred, v kojem je bil pred boleznijo. 14. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji učiteljske sirote Ivane Maschek za dovoljenje daljnega uživanja miloščine letnih 50 gld. 15. Ustno poročilo finančnega odseka o letnem poročilu deželnega odbora, in sicer o § 8. „Šolstvo“, marg. št. 7. „Nemščina na slovenskih ljudskih šolah“ in marg. št. 8. „Neobligatni pouk v nemščini na slovenskih ljudskih šolah.“

— (Kar je prav!) Gospodje lovci v naši deželni zbornici so v veliki razžarjenosti. Enketa, ki se je posvetovala o tem, določiti čas, kdaj naj bi se morila ta ali ona divjačina, predložila je svoj elaborat, ali gospodje strelci neso zadovoljni z njim. Po vsi sili hočejo, da naj bi se srne (največje škodljivke v gozdu) in zajci (največji škodljivci na polji) še bolj pomnožili. Že enketa je to divjačino v ljubezljivo varstvo vzela, ali nekaterim gospodom poslancem je to še premalo. Po našem mnenju bode najbolje, če se ostane pri tem, kar je enketa sklenila. Zatreli lov, to ni naš namen, ali tudi tukaj velja: — vse, kar je prav!

— (Perdan contra Pammer in Pammer contra Perdan.) Čitatelji naši se še spominjajo notice, v kateri pripovedovali smo, kako je ob Sokolovi petindvajsetletnici trgovec H. Pammer psval Sokola g. Fr. Perdana z besedami „Auch so ein Saureiter!“, kako ga je na to g. Perdan vprašal, kaj da s tem hoče in da je potem Pammer odvrnil: „Mit so einem gemeinen Schuft, wie Sie, rede ich nicht“, na kar mu je g. Perdan založil krepko zaušnico. G. Pammer poslal je na našo notice popravek, katerega smo tudi tiskali, a z opazko, da se bode resnica naše notice pred sodiščem dokazala. To se je tudi danes zgodilo. Gospod Perdan tožil je Pammerja zaradi razžaljenja časti in danes je bila obravnava pri c. kr. mest. del. okrajni sodnji (sodnik gospod pristav Levec.) Zaprisežene priče so potrdile, da je Pammer omenjene psovke res izrekel in H. Pammer 22 let star in že jedenkrat zaradi razžaljenja straže kaznovan na 15 gld.,

bil je obsojen na 30 gold. eventualno šest dni zapor. Ker je Pammer zaradi zaušnice tudi tožbo uležil, bil je obsojen g. Perdan na 10 gold. event. dva dni zapor. Obe obravnavi trajali sta od 8. ure zjutraj do 1/4 1. uro popoldne in je bilo mej tem časom dovolj prilike opazovati, kako nervozno nemiren je H. Pammer. Niti jeden hip ni bil miren. Ali je roke menceal in lizal, ali z nogo „zvonil“, ali si brk vibal, ali si popravljal zavrtnico, ali pa kaj drugega počel. Pammerjeve priče so bile njegov brat, njegov komi Mayer in neki Kurent, „comptoirist“ pri Schillingerji, vse od 18 do 20 let staro. Čudno je bilo gledati Pammerjevega brata, kako je pri svoji izpovedbi, kadar mu je potekla nit govora, hrkal in kašljal, dočim pozneje ni bilo videti, da bi ga kašelj nadlegoval. Jedenkrat je celo popolnoma obtičal, kar je na poslušalce napravilo utis, kakor da se je svojo izpoved vso na pamet naučil. No bodi temu kakor drago, mi le konstatujemo, da se je tako zgodilo, kakor smo že naprej povedali, da se je dokazalo, da smo mi golo resnico pisali. Obravnava, ki je vzela sodišču mnogo dragega časa, dognala je pa tudi to, da je naš tiskovni zakon zelo nedostaten. Časnikar je prisiljen, na podlagi § 19. vsprejeti še tako neosnovan popravek, ker mu dokaz resnice ni dopuščen. H. Pammer je danes zvedel, koliko je bil vreden njegov popravek in da smo mi pravo imeli, davši svoji notici naslov „K d o r i š č e, n a j d e“.

— (Nadvojvoda Karol Ludovik in soproga nadvojvodinja Marija Terezija) prišla sta včeraj zjutraj v Zagreb. Na kolodvoru pričakovali so jih vsi dostojanstveniki. Dopoldne bili so vsprejeti, potem sta si visoka gosta ogledala stolno cerkev in druga poslopja.

— (Za novo slovensko šolo v Trstu) imenovan je učiteljem g. Nekerman, rodом iz Ljubljane.

— (Umrli) je danes zjutraj g. Katarina Pleško, roj. Dremota, soproga strojevodje v „Narodni Tiskarni“, g. Antona Pleška, ki je nedavno praznoval svojo petdesetletnico, v 62. letu dobe svoje. V miru počiva.

— (V kranjski hranilnici) prišli so te dni precejšnemu poneverjenju na sled. Diurnist Žan in sluga Flak sta se združila in začela „Compagnie-geschäft“. Jedno in isto zlato uro sta 40 krat iz zastavnice izmaknila in jo zopet zastavila. Dobila sta nanjo vsakikrat po 50 gld., torej vsega vkupe 2000 gld. Bog vedi, kako dolgo bi bila ta „zlata kokoš“ valila jajca po 50 gld., da neso tej slepariji prišli na sled, kajti pri slugi Flaku našli so že dva nova zastavna lista pripravljena in tudi ponarejen pečat. Preiskava se je takoj pričela in bode izvestno vse točno dognala.

— (Nezgoda na ulici.) Včeraj popoldne prišla je neka ženica pod voz, še dosti mirno vozeč po Gledaliških ulicah. Padla je mej konje in voz in ljudje, ki so to videli, so glasno zakriknili, kajti mislili so, da je že po njej. Hitro so priskočili, jo izvlekli izpod voza ter jo odpeljali v bližnjo vežo. Ženica je sicer tožila, da jo boli roka in noga, a prišedši v vežo ni imela nujnejšega opravila, nego da je posegla po tobačnici in prav „con amore“ nuhal. Iz tega sklepamo, da se jej ni hudega zgodilo. Sicer pa bi bilo ne gledé na slučaj prav potrebno, da se dirjanje po ozkih ulicah ne samo prepove, ampak tudi zabranjuje.

— („Popotnik“) list za šolo in dom, ima v 18. števil. nastopno vsebino: Slovenska mladina v proslavo štiridesetletnega vladanja presvetlega cesarja. (Jos. Pintar.) — Pedagogiški iveri. Napisal Ivan Bano. — Črček. Spisal prof. J. Koprivnik. — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. (Prof. Fr. Brežnik.) — Botanični listi. (Spisal Fr. Kocbek.) — V zadevi „zaveze slovenskih učiteljskih društev“. — Poročilo o pošiljatih za „Prvo slovensko stalno učilsko razstavo“ Pedagogiškega društva v Krškem. — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Natečaji.

— (Pri volitvah v mestni zastop Kranjski) bili so izvoljeni: županom g. Karol Šavnik, občinskimi svetniki gg: Ferdinand Sajovic, Toma Pavšler in Fran Dolenc.

— (Slovenska Bistrica) dobi za šest mesecev topničarsko ekvitalijo iz Gradca in Radgone, kar pa jo malo odškodovanje za dragonce, katerih ne bode več nazaj.

— (Vabilo k Veselici,) katero priredi podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Tolminu v proslavljenje 40 letnega vladanja našega presvetlega cesarja Frana Josipa I. v prostorih Tolminske čitalnice dne 30. septembra 1888. Vspored: 1. Cesarska himna: Mešan zbor. Slavnostni govor. 3. Pl. Zajc. Večer na Savi. Moški zbor s četverosplovom. 4. Deklamacija. 5. F. S. Vilhar. Domovini. Mešan zbor. 6. F. S. Vilhar. Po jezeru. Varijacija za glasovir. 7. Kücken. Plavaj ladja moja. Ženski zbor s spremljevanjem na glasoviru. 8. Borštink. Ponesrečena glavna skušnja. Burka. 9. Hajdrih. Hercegovska. Moški zbor s četverosplovom. 10. Tombola. Po veselici prosta zabava. Ustopenina 30. kr. za osobo. Začetek točno ob 1/2 8 uri zvečer.

— (Vabilo) k slavnosti, katera se priredi v Komnu v spomin štiridesetletnega vladanja Njega velečastva presvetlega cesarja Frana Josipa I. v četrtek dne 4. oktobra t. l. Spored: 1. 3. oktobra zvečer pokanje topičev in pritrkovanje zvonov. 2. 4. oktobra zjutraj budnica s pokanjem topičev in pritrkovanjem zvonov. 3. Ob 9. uri popoldne se zbere šolska mladina z učiteljstvom v šolskih prostorih ter odrine pred cerkev, kjer se bode slovesno blagoslovila nova šolska zastava. 4. Slovesna sv. maša ob 10. uri z zahvalno pesnijo, koje se udeležé vsi c. kr. uradniki, starešinstvo, učiteljsko osebje, c. kr. žandarmerija in občinstvo. 5. Po sveti maši bode šolska slavnost v dekorirani sobani tretjega razreda tukajšnje čveterorazrednice, h koji so vabljeni vsi Komenski dostojanstveniki in odličnjaki. — Obseg te veselice bode: a) Nadučitelj slavnostni govor. b) Petje in deklamacije šolske mladine. c) Razdelitev knjižic „Naš cesar 1848—1888“ mej šolsko mladino. 6. Zvečer — ob mraku — zažiganje kresov po bolmcih, razsvetljava vasi, mirozov veteranske godbe, pokanje topičev in pritrkovanje zvonov. 7. Banket odličnjakov v g. Švarovej gostilni, pri kojem bode koncert veteranske godbe in petje Komenskih pevcev. — Kuvert stal bode 1 gl. 20 kr. Svečanost (banket) se bode vršila ob ugodnem vremenu na dvorišči omenjene gostilne, v nasprotnem slučaju v njenih prostorih.

— (Žirovska občina, oziroma fara,) združena z ondodnim „Bralnim društvom“, priredi slavnost v proslavljanje štiridesetletnice vladanja Nj. Veličastva presvetlega cesarja Frana Josipa I. v nedeljo dne 7. oktobra 1888 v Žireh. Vspored: Na predvečer dne 6. oktobra. Razsvetljava vasi, streljanje s topiči; na bližnjih gričih goreli bodo kresovi. V nedeljo 7. oktobra. 1. Slovesna sv. maša z zahvalno in cesarsko pesnijo. Mej sv. mašo poje izbrani Idrijski oktet. 2. Popoldne po litanijah ob 2. uri odhod na kraj slavnosti in tam 3. Slavnostna himna. 4. Slavnostni govor. 5. Javna tombola s sledečimi dobitki; a) sodček piva, b) cesarski cekin, c) in d) razno kmetijsko orodje z železnim plugom, e) junica muricodolskega plemena. 6. Pri in po slavnosti poje Idrijski oktet razne pesni kakor: a) „Oblačku“, moški zbor z bariton-solo, b) „Slovenec sem“, moški zbor, napev dr. Ipavca, c) „Molitev“, moški zbor, napev D. Fajgelja, d) „Beseda sladka domovina“, napev A. Nedveda in še mnoge druge. 7. Ob 6. uri shod in večerna zabava pri g. Antonu Sedej-i v Novi Vasi. Prebitek tombole namenjen je zgradbi nove farne cerkve v Žireh. K obilnej udeležbi vabi Odbor.

— (Prodaja plemenskih bikov na Krškem.) C. kr. kmetijska družba kranjska prodajala bode v torek, 16. oktobra dopoldne ob 9. uri na Gregoričevem dvorišči na Krškem bike muricodolske (sive) pasme. Ti biki so nakupljeni z državno podporo ter bodo prodani na javni dražbi onim kranjskim gospodarjem, kateri dajo največ za nje. Na dražbo bodo postavljeni biki za polovično kupno ceno.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Linz 28. sept. Škof Müller dopoldne nagloma umrl za otrpnenjem pluč.

Pariz 28. septembra. Grof Pariški poslal Bocheru in Audiffret-Pasquieru pismo, v katerem opominja k slogi in izraža upanje na bodočnost. Sloga utegne nadvladati nasprotnikov razcepljenost.

Madrid 28. septembra. Don Carlos izdal manifest, v katerem taji, da bi bil kdaj obečal, da regentke ne bode napadal in da bode delal za zjedinenje Alfonzovcev. Vender

ne bode ničesar storil, kar bi motilo mir na Španjskem, dokler Španjska tega ne zahteva.

Trajni zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členih uspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (31-13)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331-223)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

27. septembra:

Pri **Stonu**: Bauman iz Trsta. — Lamberger z Dunaja. — Feldner iz St. Vida na Tirolskem. — Egger iz Gorice.

Pri **Malič**: Vogel iz Monakovega. — Beinhacker z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Velemterič iz Oseka. — Ledel iz Pulja.

Pri **južnem kolodvoru**: Helma iz Gradca. — Pečnik z Dunaja. — Lange iz Berlin. — Huber iz Celovca.

Umrli so v Ljubljani:

26. septembra: Reza Kadunc, ključarjeva hči, 1 uro stara, in Liza Kadunc, ključarjeva hči 3 ure stara, sv. Petra cesta št. 38, za oslabljenjem.

27. septembra: Marija Lindtner, uradnikova žena, 29 let, Zabajak št. 4, za jetiko.

23. septembra: Fran Dolžič, kovač, 38 let, Tentanus.

24. septembra: Tine Hribar, gostač, 67 let, za spridenjem krvi.

25. septembra: Ignacij Koncilje, delavec, 39 let, za srčno hibo. — Martin Jenko, zidar, 60 let, za otrpujenjem črev.

26. septembra: Reza Perne, kajzarjeva žena, 56 let, vsled raka.

27. septembra: Uršula Artač, gostija, 69 let, za mrtvoudom na možganih.

Loterijne srečke 26. septembra.
V Pragi: 12, 32, 1, 42, 62.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. sept.	7. zjutraj	740.8 mm.	11.4° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	739.1 mm.	15.3° C	sl. svz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	739.5 mm.	10.8° C	sl. svz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 12.5°, za 1.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 28 septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.40	gld. 81.25
Srebrna renta	82.00	81.75
Zlata renta	110.40	110.65
5% marcna renta	97.40	97.20
Akcije narodne banke	871.00	875.00
Kreditne akcije	314.00	313.60
London	120.95	121.15
Srebro	—	—
Napol.	9.55 1/2	9.56
C. kr. cekini	5.70 1/2	5.68
Nemške marke	59.12 1/2	59.22 1/2
1% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 133	gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	75
Ogerska zlata renta 4%	100	70
Ogerska papirna renta 5%	100	70
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 119	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	50
Kreditne srečke	100 gld. 183	—
Radolfove srečke	10	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	114
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	227	75

Pristno (270-1)
rudeče križne domače mazilo
dobi se v škatljicah po 60 kr.
V Ljubljani v lekarni „pri zlatem jelenu“.

Poslano.

(10-36)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče pije,
i kas izkušan lek proti trajnom kašlju pljučevine i
želudca bolešči grkljana i proti mehurah kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Na cesarja Josipa trgu v Ljubljani.

V soboto dne 29. septembra 1888:

Prva

velika predstava

odlikovane družbe

umetnikov na vrvi in drogu
Josipa Strohschneider-ja.

Nastopali bodo le umetniki in umetnice prve vrste.

Začetek ob 1/2 8. uri zvečer.

Cena prostorom: I. prostor 40 kr., II. prostor 30 kr., III. prostor 25 kr., prostor za stoječe 15 kr. Vojaki in otroci plačajo na prostoru za stoječe 10 kr.

Vse natančnejše povedo plakati.

Prijazno vabita

(640)

K. Weitzmann,
poslovodja.

J. Strohschneider,
direktor.

Usojam si slavnemu občinstvu in p. n. prejemnikom tem potom uljudno naznanjati, da bodem

mesarsko obrt

svojega očeta **Tome Jagra** v popolnem prenovljeni mesnici,

Šolski drevored, Mahr-ova hiša,

nadaljeval. — Sekam samo

meso od pitanih volov

in sicer:

Spretnje meso . . . 1 Ko. po 40 kr.

Zadnje „ . . . 1 „ „ 50 „

Zagotavljam fino postrežbo in se priporočam za mnogobrojni obisk.

Z odličnim spoštovanjem

IVAN JAGER,

mesar.

(639-1)

P. n.

Z ozirom na anonco gospe Josipine Andretto z 22. dne septembra, ki se tiče razdruženja društvene tvrde **Ločnik & Andretto**, usojam si, da se izogne vsakim zmotam, naznanjati častitemu interesovanemu trgovskemu svetu, da bodem vsled smrti svojega sodružnika gospoda Rajmunda Andretto

fabrikacijo salami

sedaj sam in pod svojim imenom na starem kraji v neomejenem obsegu nadaljeval.

Zahvaljujoč za zaupanje, ki ste je toliko let skazovali društveni tvrdki, prosim, da bi je tudi meni skazovali, kajti vedno se bodem prizadeval, je opravičiti.

Z velespoštovanjem

Ernest Ločnik.

(633-2)

Popis petindvajsetletnice „Sokola“.

Ponatis iz „Slov. Naroda“ in „Slovenca“.

Dobiva se po 12 kr., po pošti po 14 kr., v „Narodni Tiskarni“ in pri kustosu Ljubljanske čitalnice.

Št. 268.

(594-3)

Razpis službe.

Pri okrajni hranilnici v Slovenjem Gradci se razpiše mesto

kontrolorja

z letno plačo 800 gld. — Prosilci za to službo ne smejo biti čez 35 let stari, morajo biti avstrijski državljani, nemškega in slovenskega jezika v govoru in pisavi popolnoma zmožni, dokazati morajo tudi znanje knjigovodstva, urnost v računstvu in konceptu, event. praktično skušnjo pri kakem kreditnem zavodu.

Lastnoročno pisane prošnje, v kojih se tudi pove, ali je prosilec samec ali oženjen, naj se uložijo do

15. vinotoka 1888

pri ravnateljstvu okrajne hranilnice v Slovenjem Gradci.

Služba se nastopi 1. prosenca 1889.

Slovenji Gradec, dne 7. septembra 1888.

Ravnateljstvo.

J. KOPAČ, mesarski mojster v Ljubljani.

Otvorenje mesnice.

Usojam se svojim čestitim prejemnikom, katerim se zahvalujem za mnogobrojna naročila, kakor tudi slavnemu občinstvu naznaniti, da bodem v soboto dne 29. septembra t. l. odprl

v Gallé-tovi hiši na Glavnem trgu, tik rotovškega poslopja, jako lepo opravljeno

mesnico,

v kateri bodem prodajal

le izvrstno meso od pitanih volov.

Ob enem si usojam naznanjati, da se bode prodaja v moji dosedanji mesnici na Mestnem trgu, v g. Cantoni-ja hiši, kakor doslej nadaljevala. Za mnogobrojna naročila se priporoča

s spoštovanjem

J. KOPAČ, mesarski mojster.

(632-2)